

JAMSESSION

Hudební klub v Orlové

FANZIN

Šestý klubový večer ve Studánce

Ve čtvrtek 2. října se konal šestý klubový „jamsession“ v restauraci Studánka. Mezi hosty, kteří si přišli „zajamovat“, byli nečekaně i Joyce Hurley a Joe After. K nim se nejlépe hodili hudební úroveň kytarista Petr Holář a bubeník Miroslav Lazur z Karviné. Místnost byla dobře ozvučena Romanem Holtzerem. Byl to opravdu zážitek. Joyce je majitelkou krásného altového hlasu, který vynikl hlavně při bluesových a soulových skladbách. Po několika taktech bylo všem jasné, že prestižní světovou jazzovou konzervatoř nestudovala v Plzni. S Joyce si chtěl zahrát každý. Pochválila všechny, nejvíce ji však zaujal Jarek Puhr na foukací harmoniku. Sestavy muzikantů se průběžně měnily. Za bubny usedl Murtin Attila, kytary se chopil Danek Balog a na klávesy si zahrál Roman Holtzer. Zábava pokračovala v plném proudu do 22. hodiny, kdy ji ukončila servírka s ohledem na přilehlé obytné domy. S Joyce se chtěl každý vyfotografovat:

Z dění v hudebním klubu

Legendární nejstarší bigbeatová orlovská skupina The Bats se definitivně rozpadla odchodem Sváti Křížka ze zdravotních důvodů. Je to po úmrtí Jiřího Blejchaře již druhý kmenový hudebník skupiny. Tím padla poslední naděje na udržení kapely. Mladí nechtějí hrát ve stylu 60. a 70. let, a i kdyby se nějak našli, nebyla by to už ta parta, kterou si pamatujeme z té doby.

Hudebníci dalších kapel kolem hudebního klubu změnili prostory pro zkoušky. Opustili sklepní místnost Domu kultury ve vzdálených Dětmarovicích a po dlouhém hledání zakotvili, zásluhou manažera Mirka Křivdy, v Domě dětí a mládeže přímo v centru města Orlová – Lutyně. Je to paradox, že převážně důchodci našli střechu nad hlavou spolu s dětmi. Získat silného sponzora byl sen zakladatelů klubu od samého začátku. Nyní se to částečně splnilo.

Noční pták definitivně dolétal

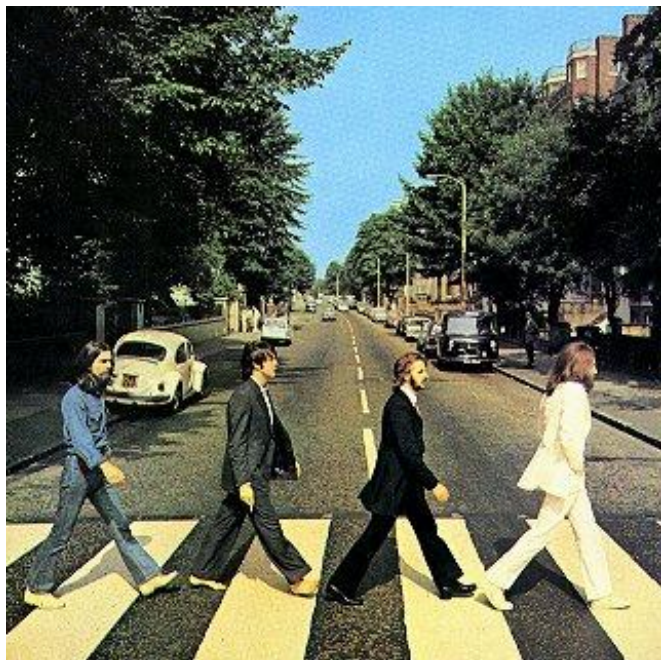
Těžce se vyrovnávám s rozpadem kapely The Bats. Kapela se již dávno rozpadla, když zemřel lídr kapely Jiří Blejchař. Byl to tahoun kapely a to jak ve hře na kytaru, foukací harmoniku, ale hlavně jako sólový i vokálový zpěvák. Říká se, že každý je nahraditelný, ale i když jsme se to dvakrát na popud Sváti Křížka snažili dát dohromady, nikdy to již nebylo ono. V prvním případě jsme se snažili Jirku nahradit Dankem Balogem. Je to dobrý sólový kytarista, ale chyběl hlas v kapele a on nezpíval. Podruhé to byl Martin Heczko, také dobrý kytarista, ale rovněž nezpíval. Ze zdravotních důvodů se Svat'ra rozhodl odejít z kapely, měl už také problémy se zpíváním a to je u vokálních kapel znát. Později to z rodinných důvodů vzdal i Pavel Vaňura, a tak zhasla poslední naděje kapely Bats. Jediný Jaroslav Doffek má ještě zájem o hraní, a pokud se mi podaří sehnat k němu nějaké vhodné hudebníky, tak by ještě možná něco vzniklo, ale už by to nemělo nic společného s kapelou The Bats. Chtěl bych tímto poděkovat všem, kteří se podíleli na tom, aby kapela mohla ještě nějakou dobu hrát.

Na 1. fotografii zakládající členové bigbeatové skupiny The Bats v r. 1966, 2. foto je z konce 60. let.
Za kapelu The Bats manažer Mirek Křivda

Před 45 lety vznikla fotka na LP Abbey Road

Před 45 lety, 8. srpna 1969, vznikla fotka skupiny Beatles na přechodu pro LP Abbey Road. Patří k nejprodávanějším fotografiím v historii. Album se stalo slavným svou promyšlenou hudbou, obalem a tím, že je dosud největším zdrojem stop pro hledače mýtu o Paulově smrti.

Album se původně mělo jmenovat *Everest* a The Beatles měli odjet do pohoří Himálaj, kde by vyfotili obal. Everest byla nejoblíbenější značka cigaret zvukaře Geoffa Emericka. Autorem fotografie je Iain Macmillan, fotografování mu nabídl John Lennon. Iain o tomto fotografování řekl: „*Tu zakázku jsem získal díky Johnovi, ale byl to Paulův nápad a já na to všechno dostal deset minut kolem oběda.*“ Paul McCartney tehdy načrtl skicu, jak by měl obal vypadat. Nakonec byl zvolen název podle studia Abbey Road.

Iain věděl o onom pověstném bílém Volkswagenu, jehož majitel bydlel vedle studia. Chtěl ho nechat odstranit, ale policejní tahač se nemohl dostavit včas, takže na albu je pět *Brouků*. Policisté během fotografování zastavovali dopravu. Fotografii pořídil Macmillan ze žebříku a použil aparát Hasselblad. Vítěznou fotku vybral právě Paul. Kromě šesti fotografií s různými variantami přechodů přes zebru vzniklo i několik dalších fotografií od Lindy McCartneyové, manželky Paula.

Indicie, jako jsou skupina oblečená do pohřebního průvodu, Paulovy bosé nohy, espézetka Volkswagenu s nedožitým rokem Paula McCartneyho a s iniciálami jeho ženy vytvořily mýtus o Paulově smrti, která měla nastat v roce 1966 po nehodě. Nejen na tomto albu pak hledači našli další indicie o tomto mýtu. Paulovy bosé nohy následně vysvětlili Paul a Iain stejně – venku bylo teplo. Některé národy však pohřbívají mrtvé právě na boso.

V roce 1986 byl Volkswagen prodán do dražby v Sotheby's a v současnosti je v muzeu Volkswagen ve Wolfsburgu. Jeho poznávací značka byla mnohokrát ukradena. Bílé *andělské* sako Johna Lennona bylo na začátku roku 2011 prodáno za 46 tisíc dolarů (863 tisíc korun). Další zajímavostí na obálce je vpravo stojící, nic netušící americký turista Paul Cole, který se na albu později poznal. Paul McCartney v roce 1993 na albu *Paul Is Live* zparodoval fotku i názvem a svou *smrt*. Autorem fotky byl opět Iain Macmillan a zvukovým inženýrem Geoff Emerick.

Informace o samotném albu:

THE BEATLES: ABBEY ROAD (britská verze)

Apple Records

PCS 7078 stereo

26.9.1969

Číslo matric: A. strana YXE 749 2/B. strana YEX 750 1
Foto obalu: Iain Macmillan
Zvuk: Geoff Emerick a Phillip McDonald
Nahráno: 22.2.-20.8.1969 v EMI, Olympic a Trident studiích v Londýně
Producent: George Martin a The Beatles
Orchestrální úprava: George Martin
Mixáž: Emerick-McDonald-Martin-The Beatles
Tisk obalu: Garrod And Lofthouse Inter.Ltd.

THE BEATLES: ABBEY ROAD (americká verze)

Apple-Capitol

SO 383

1.10.1969

Číslo matric na etiketě: A. strana SO1 383/B. strana SO2 383

A1	Come Together	4:21
A2	Something	3:03
A3	Maxwell's Silver Hammer	3:27
A4	Oh! Darling	3:27
A5	Octopus's Garden	2:51
A6	I Want You (She's So Heavy)	7:47
B1	Here Comes The Sun	3:05
B2	Because	2:46
B3	You Never Give Me Your Money	4:02
B4	Sun King	2:27
B5	Mean Mr. Mustard	1:06
B6	Polythene Pam	1:13
B7	She Came In Through The Bathroom Window	1:57
B8	Golden Slumbers	1:32
B9	Carry That Weight	1:37
B10	The End	2:20
B11	Her Majesty	0:23

Abbey Road je jedenáctým studiovým albem slavné skupiny The Beatles. Je také posledním nahraným albem The Beatles. Po Abbey Road sice ještě vyšlo album Let It Be (Apple Rec. PCS 7096), ale to bylo nahráno ještě před Abbey Road.

V roce 1972 vydala naše gramofonová firma Supraphon prostřednictvím Gramofonového klubu, českou verzi alba Abbey Road. Zajímavé je, že kromě stereofonní verze vydal Supraphon i verzi monofonní. Alba mají čísla 0 13 1016 pro mono verzi a 1 13 1016 pro stereo verzi. Matriční čísla jsou pro A stranu A5917 a pro B stranu A5918. Délka hrací doby je 24'50" pro A stranu a 22'30" pro B stranu. Autorem předmluvy v příloženém bookletu je Lubomír Dorůžka, texty písní přeložil Josef Plšek. Booklet je mizerné kvality a používá fotografie, které byly součástí bookletu k albu Let It Be. Supraphon vydal booklet jako svou 300. publikaci. Obal je převzatý z britského originálu, je však opatřen logem Supraphonu a Gramofonového klubu. Seznam skladeb na obalu neuvádí poslední skladbu „Her Majesty“.

Výše nákladu byla 20 500 kusů. Do současnosti bylo po celém světě vydáno více než 220 verzí alba Abbey Road!

Zdroj: <http://www.monstermusic.cz/aktualne/pred-45-lety-vznikla-fotka-na-lp-abbey-road/> (8. srpna 2014)

Foto 1 : <http://www.discogs.com/viewimages?release=5244348>

Foto 2 : <http://www.examiner.com/slideshow/abbey-road-photo-shoot#slide=1>

Doplnil: zrada

Malá hudební historie Orlové

BAND Orlová – velký swingový orchestr

Snaha o návrat k jazzu a swingu po vzoru velkých swingových orchestrů ve světě i doma přiměla několik hudebníků, žijících v Orlové (V. Macura, J. Ševčík, V. Bardoň, R. Juřica, O. Dzik aj.) a působících v různých kapelách, dopadla úspěšně a byla korunována koncem roku 1980 vytvořením tanečního orchestru. Band pod vedením V. Macury působil při Domu kultury v Orlové a byl koncipován ze základu existující kapely Wallero Combo a rozšířen do podoby velkého orchestru, tj. 5 saxofonů, 4 trubek, 4 pozounů a kompletní rytmiky. Přes počáteční problémy provázející každý takový orchestr s personálním obsazením se postupně začal vytvářet soubor, který na Karvinsku i v širším okolí neměl obdoby. Největší problémy byly se sháněním repertoáru, ale zde se projeví zkušenosti a aranžerské schopnosti V. Bardoně, J. Ševčíka, V. Macury a dalších, kteří se velkou měrou podíleli na psaní a shánění skladeb, které by souboru byly šité na míru, a hlavně pobavily diváky.

Od začátku působení bandu bylo všem jasné, že hudební produkce nebudou častým jevem, neboť jen částečně uhradit náklady s provozem a produkcí bylo již v této době dosti problematické. Ale to nebylo důvodem vzniku orchestru. Především šlo o zájem všech interpretů si ještě (snad) jednou zahrát v takovém složení a pobavit se hudbou, která všem připomínala jejich mládí.

Základní složení orchestru:

Dirigent – Vilém Macura

Saxofony: alt - Jaroslav Ševčík

alt - V. Juřica

tenor - Jar. Janas

tenor - Vlastimil Lata

baryton - J. Solich,

později J. Gavelčík

Trubky: Věněk Bardoň

Jiří Sklář

Otta Dzik

G. Molata

Pozouny: O. Tomeček

R. Juřica

J. Damec

V. Galuška

Baskytara: Jan Macura

Klavír: Leo Papala

Bicí: Pavel Vaňura

Kytara: J. Glončák, Marian Matuszek

Pohled na „dechovou“ sekci VSO – zleva Radomír Juřica, Jiří Sklář, Vlastimil Lata a Vilém Macura při taneční „závěrečné“ v roce 1979.

Personální složení orchestru se během svého působení na některých postech měnilo dle časových a pracovních možností hudebníků. Kolik produkcí tento band za dobu svého působení realizoval nelze jednoznačně definovat, ale nebylo jich mnoho. K nejlepším lze jmenovat úspěšnou účast na festivalu jazzových kapel v Českém Těšíně, několika koncertech v lázních Darkov či reprezentačním plese Domu kultury v Orlové. Přes obrovskou snahu několika hudebníků zachovat band co nejdéle se to však nepodařilo a orchestr v roce 1985 zanikl.

Radomír Juřica

W – Combo

V 60. letech minulého století působila v Orlové a okolí velká swingová kapela Jaroslava Ševčíka. Hudba se však začínala vyvíjet jiným směrem a požadavky posluchačů se zaměřovaly stále více k popu, a proto v roce 1969 zakládá Ing. Vilém Macura pod hlavičkou Dolu Fučík 5 - Žofie kapelu s názvem Wallero Combo ve složení:

Vilém Macura - alt saxofon, klarinet, zpěv

Vlastimil Lata - tenor saxofon

Jindř. Šebesta - barytonsaxofon

Otakar Dzik - trubeta

Radomír Zajonc - klávesy

Vlastimil Czyž - bicí

Marian Matuszek - kytara

Zdena Kuchejdová - zpěv

Jan Macura - baskytara

Obsazení kapely však není stabilní a tak v roce 1970 odchází z kapely J. Šebesta a M. Matuszek, trumpetistu O. Dzika nahrazuje J. Sklář, bubeníka V. Czyže nahrazuje P. Vaňura, klávesistu R. Zajonce nahrazuje V. Chrobák a zpěvačku Z. Kucejdovou nahrazuje A. Freitagová.

K 1. lednu 1971 přechází W-Combo pod hlavičku Městského kulturního domu v Orlové IV, kde pravidelně hraje ve složení:

Vilém Macura	- alt + baryton saxofon, klarinet, zpěv
Vlastimil Lata	- tenorsaxofon, klarinet
Jiří Sklář	- trumpet
Václav Chrobák	- klávesy
Jan Macura	- baskytara
Pavel Vaňura	- bicí, zpěv
D. Čížová	- zpěv

Přechodně v kapele hrají i J. Glončák (kytara), Věněk Bardoň (klávesy), Pavel Mazoch (bicí).

Kapela si získává stále větší přízeň posluchačů a vystupuje na různých akcích v Orlové a okolí prakticky každý týden.

V roce 1973 přichází do kapely místo V. Chrobáka Jindřich Stalmach a kytarista Jan Czarnecki, kterého v roce 1974 nahrazuje Kamil Molitor. Odchází trumpetista Jiří Sklář. Kapela pak hraje ve složení:

Vilém Macura
Vlastimil Lata
Jindřich Stalmach
Jan Macura
Kamil Molitor
Pavel Vaňura

V roce 1975 přichází do kapely mladičká zpěvačka Zita Meszárossová a kapela pak hraje do roku 1980 ve stejném složení.

Vlevo na fotografiích je zpěvačka Zita Meszárossová. Na 1. snímku je sama a na 2. zpívá duet s Janem Macurou na Silvestra 31.12.1975.

Přehledka amatérských orchestrů

Letošní festival amatérských tanečních orchestrů, který probíhal v orlovském domě kultury ve dnech 17.—19. května, měl jednu zajímavou novinku. V Roce české hudby musel každý účastněný orchestr sestavit své vystoupení jenom z českých či slovenských skladeb.

Řeklo by se — jak samozřejmě podmínka — ale jak těžko se s ní orchestry vyrovnávaly! Většinou jen tím, že zahrály své vlastní skladby a písně, které ovšem postrádaly požadovanou kvalitu a hodnotu — zvláště po stránce textové.

Festivalu se zúčastnily taneční orchestry z okresů Karviná, Ostrava, Bruntál a Frýdek-Místek. Jejich vystoupení měla dobrou úroveň a byla po zásluze oceněna porotou.

Skupina UFO z Karviné dostala čestné uznání za precizní instrumentální projev a nový soubor R. U. R. z Havířova byl odměněn čestným uznáním za vlastní tvorbu. Jeho vedoucí Jiří Hradský si zároveň odnesl cenu nejlepšího instrumentalisty. Cenu nejlepšího zpěváka získal Pavel Vaňura ze souboru W-combo Orlové. Dvě ceny vybojoval nový taneční orchestr VZKG z Ostravy pod vedením dr. Rudolfa Sochora — cenu okresního kulturního střediska za dramaturgii svého programu a za nejlepší aranžmá české skladby. Sexiet z Bruntálu byl oceněn za nejlepší úpravu písně s hornickým námětem. Putovní pohár okresního kulturního střediska pro rok 1974 získal taneční orchestr W-combo z Orlové za celkově vyvážený výkon, v němž byl všiml dobrý výběr kvalitních písní i textů podtržený přesvědčivým výkonem sólového zpěváka.

Hosty festivalu byli novodobí písníkáři a zpěváci Josef Štreichl a Jaroslav Wykrent, kteří vyplnili přestávky mezi nástupy jednotlivých orchestrů. Dokázali plně zaujmout obecenstvo, i když se doprovázeli při svých písních jen na kytaru. Celý festival slovem provázel konferenciér Jan Apltauer.

V posledním večeru — po roz-

dělení cen účastněným orchestram — ukázal sexiet Juraje Veličovského se zpěváky Dušanem Gruněm, Olgou Szabovou, Salty Šalingovou a Petrem Vaškem, jak se dělá profesionálně hudební pořad, tak, aby dokázal obecnstvo opravdu zaujmout a pobavit.

{ft}

Pavel Vaňura v roce 1974

Ing. Vilém Macura

V roce 1980 přichází do kapely Radomír Juřica (pozoun) a u bicích se střídají Pavel Vaňura a Josef Diviš. Přečodně hraje na druhé klávesy Libor Pavlorek.

Toto období až do roku 1985 je nejúspěšnějším obdobím kapely, kdy má velmi vysokou návštěvnost na svých akcích a to vše díky technické vybavenosti hudebníků, výběru repertoáru a aranžmá šitým na míru (Věněk Bardoň, Jindřich Stalmach, Jan Macura). Díky těmto skutečnostem se kapela stala v několika letech vítězem okresních přehlídek tanečních orchestrů a byla vyhledávaným doprovodem tanečních soutěží v celém kraji.

V roce 1985 se vrací do kapely kytarista M. Matuszek a přichází zpěvačka M. Zeťová a úspěšné období pokračuje až do roku 1989.

V roce 1989 začíná rozmach „hnutí diskžokejů“ a dvoučlenných (i jednočlenných) hudebních skupin. Klesá zájem (jistě i z finančních důvodů) o vícečlenné kapely a proto i W-Combo postupně redukuje své složení na V. Macura (saxofony), J. Stalmach (klávesy), J. Macura (baskytara), J. Diviš (bicí), M. Zeťová (zpěv). V roce 1991 kapela svou činnost končí.

Doslov

Kapela W-Combo vznikla na základech swingové hudby a postupně s nově příchozími hudebníky získávala prvky beatu a rocku. Rozsáhlý repertoár a technická vybavenost hudebníků jí umožňovaly interpretovat téměř všechny hudební žánry. Celá řada hudebníků, kteří hráli v této kapele, se už na nás dívá z hudebního nebe a my už můžeme jen konstatovat, že se jednalo o kapelu, jejíž dvaadvacetiletá úspěšná činnost je naprosto ojedinělá. A za to vše bychom měli poděkovat do toho již zmíněného hudebního nebe kapelníkovi Ing. Vilému Macurovi, skvělému hudebníkovi, manažerovi, jehož cit pro výběr hudebníků i repertoáru měl hlavní podíl na úspěchu kapely. Bez něj by nebylo W-Combo.

Jan Macura

Bohužel z technických důvodů není otištěn článek o prvním bandu na Orlovsku RYTMUS, jehož počátky sahají do roku 1945 a který především hrál v Cingrově domě v Orlové. Pokud to bude možné, bude článek otištěn v příštím čísle.

RADIO LUXEMBOURG

Radio Luxembourg – při vyslovení tohoto slova se zejména starším ročníkům rozproudí krev v žilách. Ano, legendární lucemburská rozhlasová stanice, která v padesátých a šedesátých letech ovlivnila život tisíců Čechů. Radio Luxembourg. Poslech této rozhlasové stanice představoval jednu z mála možností, která umožňovala mladé generaci přístup k tehdejší moderní populární hudbě, která byla v někdejším socialistickém Československu jinak prakticky zcela nedostupná. Mladí lidé znají dnes tuto stanici pod zkratkou RTL (Radio Television Luxembourg) a asi těžko mohou tušit, co pro jejich rodiče toto rádio znamenalo.

V roce 1924 zahájil lucemburský radioamatér vysílání vojenské hudby. Jeho licenci koupil v roce 1929 jeden francouzský obchodník a získal monopol na vysílání v Lucembursku. První skutečné vysílání začalo v lednu 1933 na kmitočtu 1.191 metrů ze všesměrové antény výkonem 150 kW. Každý večer byl věnován jiné zemi. Vysílalo se pro Francii, Německo, Lucembursko, Belgii a Holandsko. Méně často pro Československo, Itálii, Švýcarsko a Polsko. Vysílání bylo jednoduché, vždyť i dnes se RTL řídí heslem KISS Keep it strictly simply – málo mluveného slova, hodně klasické hudby. Každý večer byl zadán pro jiného sólistu ...

Po obsazení Lucemburska Američany v roce 1944 začala vysílat stanice s názvem Radio 1212.

Německé hudební vysílání však začalo až 15. července 1957. Stanice zahájila vysílání na středních vlnách na vlnové délce 208 metrů (1439 a později 1440 kHz). Na této vlnové délce bylo možno Luxembourg poslouchat přes den v Německu, v noci i ve Velké Británii i Československu. Také díky tomu, že stanice měla ve své době nejvýkonnější vysílač v západní Evropě o vyzářeném výkonu 1200 kW, „This is Radio Luxembourg – Your station of the Stars“ to byl hlavní slogan. Během let se za mikrofonem vystřídal mnoho moderátorů, např. Teddy Johnson nebo Barry Alldis a jeho „Top Twenty Show“. Počátkem 70. let bylo možné na stanici Luxembourg poslouchat v nočním čase dvouhodinový pořad Johna Peela nebo po nástupu punku v druhé polovině 70. let nedělní pořad Boba Harrise.

Kvalita příjmu byla velice solidní po celém území republiky. Počátkem 70. let jsem byl ve výkonu základní vojenské služby v Liptovském Mikuláši, kde jsem poslouchal Radio Luxembourg na malém ruském tranzistoráku Rossia s vynikajícím příjmem.

30. prosince 1990 legendární Radio Luxembourg zaniklo. Jako pozůstatek po něm zůstala televize RTL. Současná podoba společnosti RTL je úplně jiná než před lety. Vlastníkem RTL je německo-belgická společnost CLT-UFA The European Entertainment Enterprise, vlastníci kromě RTL také mnoho rozhlasových a televizních stanic ve Francii, Německu, Belgii, Holandsku a mnoha dalších zemích.

Nejznámější je pravděpodobně rozhlasová stanice RTL vysílající pro Francii a Lucembursko, programově založená na Radiu Luxembourg. Již 18 let je francouzské NUMERO 1 (při 87% pokrytí – 18.5% posluchačů starších 15-ti let) před Evropou 1 a France-Info. Dále CLT-UFA vlastní např. 16% Antenne Bayern a přes 90% francouzského Fun Radia. V ČR vlastnila podíl v radiu City...

Oldies vysílání dnes přebrala stanice RTL (Die grössten Oldies). Ta nejde s dobou a vysílá hlavně hity od 50. do první poloviny 80. let. Vysílacím jazykem je samozřejmě němčina. Stanice vysílá převážně v německých kabelových sítích. Vysílání je určeno pro věkovou skupinu 25-54 let. Celé vysílání řídí hlavní počítač. V něm je přes 2000 skladeb, z nichž žádná nesmí zaznít častěji než jednou za 24 hodin. Každou hodinu se také musí zahrát jedna písnička od legendárních Beatles. Stanice vysílá skoro 10 minut reklamy za hodinu a jednou za hodinu od 9 do 18 jsou zprávy.

... snad jednou i v České Republice bude rádio, které by dokázalo tak strhnout posluchače a ovlivnit chod dějin ...

Zdroj:

http://www.radiotv.cz/p_radio/r_obecne/radio-and-television-luxembourg-rtl-drive-a-dnes/

http://cs.wikipedia.org/wiki/Radio_Luxembourg

Foto: Pavel Novák

Doplnil: zrada

TONY BENNETT VYSTOUPIL V PRAZE!

Tony Bennett, vlastním jménem Anthony Dominick Benedetto, se narodil 3. srpna 1926 v New Yorku. Potom, co desetiletému Anthonymu zemřel otec, zůstala na výchovu tří dětí sama matka Anna. Již od dětství byly patrné Bennettovo vlohky k umění. Po absolvování základní školy tak nastoupil na Střední školu umělecko průmyslovou na Manhattanu. Během studia rozšiřoval a zdokonaloval své schopnosti malování a zpěvu. První hudební inspirace čerpal od Luise Armstronga či Binga Crosbyho, kteří v té době plnili rozhlasová vysílání. Po absolvování střední školy Bennett narukoval do armády a prošel druhou světovou válkou. To pro něj bylo záminkou k vystupování s armádní kapelou.

První Bennettovo oficiální vystoupení v nočním klubu se datuje k roku 1946, kdy vystupoval v podniku Shangri-la. Skutečný přelom v jeho kariéře se ale uskutečnil o tři roky později. Během Bennettovo vystoupení v klubu Green Village v New Yorku si jeho talentu všiml slavný komik a moderátor Bob Hope. Vyzval Tonyho ke společnému vystoupení v televizi a velká kariéra mohla začít.

S nahrávkami Tonyho Bennetta se prodalo miliony desek. První malou desku (SP) s názvem Because Of You vydal v roce 1951. O rok později vyšlo první, stejnojmenné album. První živé koncertní album natočené společně s orchestrem Count Basieho Live At Latin Casino In Philadelphia je z roku 1958. Do současnosti bylo s Tony Bennettem vydáno 81 malých desek, 57 studiových alb, 31 alb s výběrovými skladbami, 11 alb z koncertních vystoupení a 3 videa. Naprostá většina nahrávek byla vydána gramofonovou společností Columbia. Doba trvání jeho umělecké dráhy takřka přesně kopíruje i dobu, po kterou se vyrábějí vinylové desky. Počátek výroby malých desek (7"/45 ot.) a alb (LP/33.3 ot.) se datuje k roku 1948. Do konce 50. let trvalo přechodné období, kdy se jednotlivé nahrávky vydávaly i ve verzi na klasických šelakových deskách, většinou o průměru 10 palců a 78 otáčkách.

Tony Bennett, působí ve světě šoubyznysu více než 65 let. Obdržel sedmáct cen Grammy (včetně ceny za celoživotní dílo), sedm cen Emmy, má hvězdu na slavném Hollywoodském chodníku slávy, je držitelem nejcennější a nejprestižnější ceny jazzové hudby NEA Jazz Master, která mu byla udělena v roce 2006. Mezi Bennettovy největší hity patří písně I Left My Heart in San Francisco, I Wanna Be Around, The Good Life, Who Can I Turn Toa mnoho dalších. Šarmantní zpěvák s neuvěřitelně přirozeným projevem se stal jednou z největších ikon americké kultury a je považován za zlaté dědictví Spojených států.

Bennett se proslavil také díky duetům. Poslední studiově nahraná píseň Amy Winehouse Body and Soul patřila právě tomuto newyorskému rodákovi. Na podzim roku 2014 vyjde Bennettovo album duetů s populární Lady Gaga. Za svou kariéru s ním zpívali Paul McCartney, Frank Sinatra, Amy Winehouse, Michael Bublé, Aretha Franklin, Sheryl Crow, Norah Jones, Natalie Cole, Mariah Carey, John Mayer, Elton John, Bono Vox, Barbra Streisand, Stevie Wonder, Christina Aguilera a další. Frank Sinatra o Tony Bennettovi prohlásil, že jde o nejlepšího zpěváka všech dob. Fanoušci v České republice tak mají jednu z posledních možností vidět koncert posledního žijícího velkého amerického zpěváka staré dobré školy swingu a jazzu.

Bennett je také úspěšným malířem. Výstavy jeho obrazů se konají v galeriích po celém světě. Organizace spojených národů dokonce Bennetta pověřila k namalování obrazu k padesátiletému výročí jejího vzniku. Bennettoův portrét Duka Ellingtona je součástí sbírky Národní galerie portrétů Spojených států amerických.

Koncert amerického zpěváka Tonyho Bennetta se uskutečnil 20. září 2014 v Praze. Společně se svou kapelou vystoupil v klubu Kongresového centra v Praze 4. Fanoušci v České republice měli jednu z posledních možností k návštěvě koncertu této světové hudební hvězdy největšího formátu. Tony Bennet je jedním z pilířů světového hudebního dědictví, král jazzu a poslední žijící velikán swingu.

Počet míst v Kongresovém centru je omezený, což se projevilo i na ceně vstupenek, která se pohybovala od 1 390 Kč do 4 990 Kč. V internetovém předprodeji cena vstupenky začínala na 122.99 EU.

Foto: <http://musicserver.cz/clanek/48211/tony-bennett-kongresove-centrum-praha-20-9-2014-fotogalerie/>

https://search.yahoo.com/search;_ylt=AkC6gATbYnVWk5NXG21WgObvZx4?p=Tony+Bennett+foto&toggle=1&cop=mss&ei=UTF-8&fr=vfp-t-764&fp=1
Zdroje: <https://tonybennett.com/> ; http://en.wikipedia.org/wiki/Tony_Bennett

Doplnil: zrada

Restaurace Na Špici v Petřvaldě

Hostinec byl postaven mezi lety 1900 – 1905. Původním majitelem byl Isidor Olšar, který zemřel v r. 1919. Hospodu provozovala do doby předání synovi Bedřichovi jeho matka Aloisie Olšarová. Bedřich Olšar pak provozoval hospodu spolu s manželkou Františkou i po znárodnění. V 80. letech 20. století byla restaurace v důsledku hospodaření tehdejší společností RaJ Český Těšín zbourána. Společnost neprováděla řádnou údržbu a tím byla devastace hostince neodvratná. Důlní vlivy byly v místě stavby nepodstatné. Pamětníci cení restauraci velmi vysoko, klientela se scházela ze širokého okolí a na zábavy se jezdilo i z daleka.

Ing. Antonín Olšar

Bernatik kolem r. 1930 – restaurace Na Špici ještě bez omítky

Kapela IMPRESIONIK

Již název kapely odvozený od Imprese (východ slunce), ukazuje na záměr hudebníků dostat se na pomyslné hudební nebe. V originále *Impression, soleil levant*, je obraz francouzského impresionistického malíře [Clauda Moneta](#) znázorňující východ slunce nad řekou. Výraz označující umělecký směr [impresionismu](#) byl odvozen od jména tohoto obrazu.

V 60. letech minulém století byl sen každého kumštýře dostat se do kapitalistického zahraničí a mít možnost si tam vydělávat. Kde se vzal, tu se vzal velmi zkušený hudebník, který se právě vrátil ze zahraničí, pan Věněk Bardoň. Dal nám některým nabídku k sestavení kapely, která by byla schopná projít sítím schvalovacích komisí a dosáhnout profesionální úrovně. Kapela zkoušela a vystupovala v restauraci Na Špici více než rok. Když bylo v nejlepší, osud nám nepřál. Velmi dobrý zpěvák a kytarista Bohuslav Palát měl smrtelný úraz v práci, což mělo za následek rozpuštění kapely. Byla to velká škoda, protože jen tato kapela byla schopná na Orlovsku zahrát všechny populární žánry. Přesto se dvěma hudebníkům z této kapely podařilo dostat na západ. Věněk Bardoň ve Švýcarsku žije dodnes.

Z té doby se dochovaly magnetofonové pásky a několik fotografií dokumentující atmosféru té doby. Věněk Bardoň nashromáždil od bývalých členů kapely tyto fragmenty a vytvořil CD jako vzpomínku pro kamarády. Kromě této kapely v restauraci hrály i jiná hudební seskupení, bigbeatové skupiny nevyjímaje.

Nahoře vpravo titulní strana vzpomínkového CD s „playlistem“. Na obrázku zleva Milada Vontrubová, Bohuslav Palát, Roman Holtzer. Název Pop-kapelka „Na Špici“ si Věněk Bardoň vymyslel po letech dodatečně. Název má vystihovat hlavní hudební zaměření kapely. V té době se toto pojmenování u nás příliš nepoužívalo. http://cs.wikipedia.org/wiki/Pop_music
Vlevo na dvou snímcích je zachyceno stěhování hudebníků kapely IMPRESIONIK do restaurace Na Špici v roce 1968 k účinkování na taneční zábavě. Do dnešních dnů se toho moc nezměnilo.

Roman Holtzer

Adventní koncerty

První adventní koncert v Orlové se konal v evangelickém kostele dne 29. listopadu. Organizátor, Nadační fond Přátel kulturní památky Kostel SCEAV v Orlové, věren tradici, opět vybral dobře. Koncert se konal za podpory města Orlová a společnosti OKD, a.s. Cena byla oproti předcházejícím rokům vyšší o 80,- Kč s ohledem na restauraci lustrů v kostele. Orlovskému publiku se tak poprvé představil vynikající jazzman Ladislav Kerndl se svou kapelou složenou z pianisty, bubeníka, baskytaristy, sólového kytaristy, který občas zahrál také na trubku. Kerndlovi je náš kraj důvěrně znám. Před lety vystupoval v nedaleké Ostravě a Havířově. Ten večer zazpíval známé světové swingové a jazzové evergreeny v originále, které prokládal zábavným vyprávěním ze svého bohatého hudebního života. Na závěr svého hodinového vystoupení zazpíval nejznámější vánoční píseň White Christmas (Bílé Vánoce) z roku 1954. Koncert ukončil třemi nejznámějšími českými koledami, jež si s ním zazpívalo i publikum. Po aplausu ve stoje přidal, jak říkal, hymnu kapely Život je jen náhoda od Jaroslava Ježka. Po vystoupení s farářem Vladislavem Szkanderou „pokřtil“ své nové CD. Mezi publikem měl dva kamarády, s kterými se pak přivítal.

Druhý adventní koncert v Orlové byl 4. prosince 2014 v katolickém kostele Narození Panny Marie na náměstí ve staré

Orlové pod patronací občanského sdružení Madleine v rámci projektu "Děti dětem". Vstupné bylo proti koncertu Ládi Kerndla o dost vyšší. Rozdíl v ceně činil u vstupenky k sezení 200,- Kč. I tak byl kostel plný a dokonce se stálo. Jelikož je v kostelech chladno a v tom katolickém obzvlášť, zpěvačka zpívala ve slušivém tmavém kabátku s kožešinou. Vystoupení proběhlo v perfektní atmosféře a určitě nikdo nelitoval investovaných peněz.

Před vystoupením Petry Janů opět jako loni zazpíval pěvecký sbor českého gymnázia v Orlové a děti z dětského domova Srdce v Karviné. Petru Janů doprovázel jen klavírista, ale několik písní ze starší doby zazpívala za hudby reprodukované z CD nosiče. Omlouvala se za tento technický problém a zároveň posluchače ujistila, že se nejedná o „playback“. Koncertu se zúčastnil také Ing. Tomáš Kuča, nový ... (tajenka osmisměrky – 14 nevyškrtaných písmen).

Osmisměrka

A	D	E	S	K	R	I	P	T	I	V	A	K	E	Š	S	T	D
O	K	O	L	Í	T	S	A	R	CH	K	T	P	O	C	Á	V	A
A	R	U	T	N	E	G	A	O	R	M	O	T	E	R	O	M	A
N	V	O	P	M	M	S	T	T	I	CH	E	N	O	Ř	K	V	L
E	E	U	A	O	O	Š	A	K	A	K	M	B	A	A	T	Á	O
Y	K	Á	L	P	E	T	R	A	D	J	A	N	Ů	Ž	K	Y	Z
H	O	A	T	M	G	O	K	R	Z	L	E	N	A	Y	A	K	N
O	L	A	E	S	V	R	O	T	E	É	S	M	Z	L	A	T	O
S	O	R	R	L	Y	K	N	O	A	M	T	U	N	Á	U	R	K
U	Ž	Á	N	Á	E	T	T	T	L	O	R	I	B	I	N	O	Á
N	K	K	A	R	B	Ř	E	M	E	N	O	R	R	M	C	Š	M
O	A	Š	C	O	E	I	K	M	G	E	S	T	O	F	A	E	S
B	L	U	E	S	P	V	E	S	A	R	É	A	D	O	R	B	O

AGENTURA, ALTERNACE, AMETYST, AMORET, ARÁBIE, ATRIUM, BAMBUS, BLUES, BONUS, BŘEMENO, DESKRIPTIVA, DVOŘAN, EKOLOŽKA, ELABORÁT, EPOCHA, ETNOKRAT, FRITÉZA, GEOMETR, GESTO, HYENA, CHRASTÍ, IKONA, KONZOLA, LYŽAŘ, MAESTRO, MIKROVLNKA, MLUVA, MOULA, NÁZNAK, NŮŽKY, OBRODA, OKOLÍ, OPUKA, OSMÁK, OTŘES, OVOCE, PIETA, POMNÍK, REKORD, REMEŠ, RENOMÉ, SKŘELE, SLALOM, ŠKÁRA, ŠORTKY, ŠOTEK, TAJEMNICE, TEPLÁKY, TRAKTOR, ZÁKROK, ZLATO.

Osmisměrku sestavila Zoja Chramostová